

Imagina't que ets un bloc de mantega que es desfà

Eva Fàbregas

Del 17.03.2017 al 30.04.2017

El treball d'Eva Fàbregas explora la vida secreta de les coses i els objectes quotidians tot abordant el seu paper com a agents socials a través dels quals circulen els nostres desitjos, emocions i afectes. Per a aquesta exposició a l'Espai 13, l'artista ha transformat la sala en un espai d'experimentació somàtica i sensorial que s'inspira en les cultures del benestar i la relaxació. Una mena de spa en què s'ofereixen experiències i s'indueixen estats mentals. *Imagina't que ets un bloc de mantega que es desfà* –un exercici clàssic de meditació– és també el títol d'aquesta exposició, que aborda la sensualitat de l'objecte de consum mitjançant una instal·lació immersiva centrada en les noves formes de subjectivitat que emergeixen de la cultura material que ens envolta.

L'origen de la mostra es troba en l'interès d'Eva Fàbregas per la manera com la indústria del màrqueting, a partir dels anys seixanta, s'apropia de tècniques com el psicodrama per descobrir els desitjos inconscients dels consumidors (una informació molt valuosa que havia de permetre dissenyar productes dirigits a segments específics del mercat, en especial les mestresses de casa). Els vincles entre benestar personal, subjectivitat i consum s'han anat intensificant des de llavors: només cal pensar en la proliferació de sub-

cultures terapèutiques a les xarxes socials, com ara el fenomen ASMR¹, els vídeos de relaxació, teràpia emocional i bellesa femenina (cada cop més difícils de distingir entre si) o la cultura empresarial del *coaching*.

A partir d'aquestes premisses, l'artista desplega un seguit d'objectes i espais per a la relaxació que inclouen materials com ara coixins de massatge, pròtesis de silicona, espumes viscoelàstiques, licres satinades, terres antilliscants, estructures inflables i pilotes sensorials. Tots aquests materials produïts en massa no només mobilitzen desitjos i afectes, sinó que interpel·len directament el cos de l'espectador, que gairebé és convidat a habitar les escultures. En aquesta exposició, l'artista practica una mena d'equilibri inestable entre la materialitat de l'objecte de consum i la fluidesa del desig a fi de buscar i produir efectes específics en els nostres cossos.

Inspirada en els centres en què el benestar es consumeix diàriament (balnearis, saunes, *yoga gyms*, centres de bioteràpies, piscines), l'exposició presenta un espai dissenyat perquè el desig flueixi en totes direccions, i difumina la distinció entre el que és natural i el que és artificial. Un reproductor portàtil amb auriculars serveix per posar en relació els diversos elements de l'exposició. A mig camí entre l'audioguia d'un museu, la

figura d'un entrenador personal i la partitura d'una performance que només l'espectador pot completar, ens trobem amb una veu dolça i femenina –basada en els vídeos ASMR– que dirigeix l'oient a través d'experiències de visualització. Es tracta de diferents exercicis que ofereixen a l'espectador la possibilitat de fondre's amb un dels inflables de l'exposició, transformar-se en un tros elàstic de xiclet o passejar-se per dins d'un túnel d'autorentat.

En treballs anteriors, Fàbregas havia recorregut a estratègies pròpies del cinema d'animació i els *cartoons* primitius. L'univers que habiten les seves escultures mòbils, per exemple, és un món en què els objectes sembla que cobrin vida, els elements es rebel·len i la matèria inerta desperta passions. Aquesta exposició també mostra un interès per l'animació, tot i que no en el sentit cinematogràfic, sinó entesa com un principi còsmic que travessa i anima la matèria, sigui orgànica o inorgànica. En entrar a l'Espai 13, el visitant s'adona que els seients es contorsionen com si fossin elàstics, les portes es dilaten i es con-

treuen, els coixins s'enganxen i es fonen amb la pell... Es tracta d'una forma contemporània d'animisme que té per objecte d'adoració la materialitat vibrant d'un món accelerat.

D'aquesta manera, elements que no dubtaríem a qualificar de sintètics, industrials o hiperproduïts es presenten com una segona natura i fins i tot sembla que s'hagin convertit en un objecte de culte *new age*. Un orifici estrany en un mur, per exemple, permet entrar en una cambra secreta inundada per una fragància artificial embafadora (i gairebé tòxica) que evoca l'aroma familiar d'un cotxe nou.

Imagina't que ets un bloc de mantega que es desfà és una exposició que aprofundeix en l'interès d'Eva Fàbregas per l'eròtica de l'objecte de consum i els mecanismes de l'enginyeria del disseny. A través d'una instal·lació que s'apropia lúdica de les cultures del benestar i la relaxació, aquesta exposició ens convida a pensar –potser fins i tot a sentir– més enllà de la dicotomia entre subjecte i objecte.

---

1 ASMR (resposta sensorial meridiana autònoma, en les seves sigles en anglès) és una subcultura terapèutica sorgida de YouTube. Aquest neologisme fa referència a un fenomen neurològic que suposadament es caracteritza per una sensació de pessigolleig involuntària, càlida i reconfortant que respon a estímuls auditius i podria induir un estat de relaxació profunda.

Peu a fora és un cicle comissariat per Jordi Antas

#Peuafora

Fundació Joan Miró

 Barcelona

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470
info@fmirobcn.org

Amb la col·laboració de:

 Sabadell
Fundació

www.fmirobcn.org

